

pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc8/65.pdf

5. Пчеліна О.В. Механізм вчинення економічних злочинів. *Право і Безпека*. 2009. № 4. С. 118–122.

Котляров Сергій Олександрович,
курсант 3 курсу, спеціальність 081 «Право»
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник: д.е.н., доцент, Паршин Юрій Іванович
професор кафедри фінансово-економічної безпеки ДДУВС

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ЯК НОВА ПАРАДИГМА РОЗВИТУ ДЕРЖАВИ

На сьогодні ця тема дуже актуальна як в Україні, так і у всьому світі. Адже необхідність розвитку цифрової економіки зумовлює активний розвиток одразу декількох галузей в будь-якій державі. По суті це основа, яка дозволяє створювати якісно нові моделі бізнесу, торгівлі, логістики виробництва, змінює формат освіти, охорони здоров'я, державного управління, комунікації між людьми, а, отже, задає нову парадигму розвитку держави, економіки і всього суспільства.

Питаннями цифровізації економіки займалися багато науковців, такі як: Д. Белла, Дж. Гелбрейта, М. Пората, Д. Тапскотта, Н. Негропonte, Т. Месенбург, М. Войнаренко, Л. Кіт. В своїх роботах вони пропонували різні підходи, визначення та методи впровадження в економічну систему технологій цифровізації.

Еволюційний шлях розвитку економіки показує напрям руху людства, суспільства та власне економіки на перспективу. Проте класична економіка уже не може задовольнити всі потреби суспільства, а тому їй на допомогу приходять інформаційні технології, а економіка, що їх супроводжує, отримала назву «цифрова економіка», яка дуже швидко завойовує світовий інтернет-простір, маючи свої особливості та умови.

Цифрова економіка – це глобальна мережа економічних і соціальних заходів, що реалізуються через такі платформи, як інтернет, а також мобільні й сенсорні мережі. По суті, це модель економіки, що заснована на можливостях, які надають доступ в Інтернет. А це можливості підвищити продуктивність праці, конкурентоспроможність компаній, знизити витрати виробництва.

Також можна почути, що цифрова економіка – це вид економіки, що також називається кіберфізичними системами. Кіберфізичні системи – це системи, в яких є інтегральна взаємодія між віртуальною частиною світу, оскільки ми весь час перебуваємо в певній мірі у віртуальній частини світу, коли ми про щось думаємо, мріємо, дивимося фільми, та фізичної частиною світу – це світ наших матеріальних речей, які нас оточують, транспорт, оточення тощо. Матеріальна частина світу має бути інтегрована з віртуальною, тому що в рамках такого симбіозу і створюється найбільш

ефективне виробництво. В рамках цієї виробничої системи можна створювати нові продукти, їх виробляти, аналізувати яким чином вони можуть бути реалізовані, вироблені та у подальшому використовуватися. Також можна зрозуміти, які у них переваги, де є напрями для подальшого удосконалення, можна створити цілий віртуальний світ того середовища, у якій цей продукт може бути використаний і яким найбільш ефективним чином це може бути зроблено. Переваги цього союзу полягають в тому, що у віртуальному світі можна зробити все що завгодно, зрозуміти його функції та відповідно прийняти рішення, потрібно це нам в матеріальному світі чи ні [1, с. 25–34].

Зазначимо, що в рамках концепції цифрової економіки існує поняття «Віртуально – досконало». Під цим терміном розуміють таку систему функціонування продукту, всіх його якостей і властивостей, які взагалі не відрізняються від реальної. З цієї причини можна сформувавши досконале уявлення у віртуальному просторі, можливо в грандіозній кількості деталей проаналізувати що це буде за продукт, система, як її виробляти тощо. У рамках цього напрямку і розвиваються основні системи і виробничі комплекси, для того щоб створювати нові продукти і послуги. У цьому полягає цифрова економіка. Цифрова економіка – не складається з суцільних цифр, або що під кожним виробом є спеціальні вимірювання. Її значення полягає в тому, щоб поряд з реальними фізичними продуктами, з реальними процесами і технологіями, існувала віртуальна реальність цих же речей, які мають ті ж властивості, якості, працюють і перебувають у тому ж середовищі, в якій існують і функціонують реальні продукти. І тоді експериментуючи, створюючи нові всілякі умови, які спадуть нам на думку, можна формувати матеріальну реальність, більш ефективно, швидко та економно. Інформація, закладена у віртуальних продуктах, дозволяє заощадити величезну кількість ресурсів: як матеріальних, так і ресурсів часу, що є найголовнішим у продуктивній системі ринкової економіки.

Проведений аналіз показав яким чином реалізуються ці ідеї, концепції, цифрові системи виробництва, середовища, які генерують нові продукти тощо. [2] Аналіз показав, що вищесказане не є фантазією, планом, а певною, реальною і дуже важливою діяльністю в провідних країнах, включаючи США, Японію, країни західної Європи, а також Китай та Індію. Було встановлено, що щорічний обсяг інвестицій у створення цифрової економіки складає в середньому 960 мільярдів доларів в рік. Щорічно віддача від цих інвестицій становить майже 500 мільярдів доларів у рік, тільки за рахунок економії сировини, ефективності виробництва за рахунок поліпшення якості продукції тощо. Також 500 мільярдів доларів у рік складають результати, які пов'язані з підвищенням конкурентоспроможності тих компаній, учасників цього процесу, які виходять на нові ринки, одержують збільшення обсягу продукції тощо [2].

Зазначимо, що технології цифрової економіки – це та діяльність, яка вже зараз приносить реальні плоди і є високо ефективною. Звідси ми робимо висновок про те, що люди у виробництві, які вирішили не використовувати

цифрову економіку в своїй справі незабаром можуть відстати назавжди.

Список використаних джерел:

1. Малик І.П. Тенденції розвитку інформаційної економіки в Україні. *Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту*. 2013. Вип. №1 (14). С. 25-34.
2. Кіт Л.З. Еволюція мережевої економіки. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2014. №3(2). С. 187-194.

Кошевець Ернест Романович,
курсант 3-го курсу факультету
економіко-правової безпеки
Дніпропетровського державного
Університету внутрішніх справ
Науковий керівник: к.ю.н., доцент,
завідувач кафедри фінансово-економічної безпеки
Санакоев Дмитро Борисович

ЕКОНОМІЧНА ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ НЕГАТИВНИЙ ВПЛИВ НА РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ

На сьогоднішній день питання економічної злочинності в Україні залишається дуже актуальним. За оцінками, які дають фахівці з різних куточків світу, в Україні фактично склались дві економіки: легальна, яка є контрольована державою та нелегальна, а тобто тіньова. Криміналізація економіки України пригальмує розвиток підприємництва, становлення реального ринкового середовища [1].

Економіка є фундаментом в існуванні та стабільному розвитку будь-якої сучасної держави, такої як Україна. Саме тому, формування ефективної системи економічних відносин, стійкої до негативних зовнішніх впливів та водночас інтегрованої до міжнародного економічного простору, є одним із найважливіших завдань національної політики держави. Стратегія національної безпеки України, затверджена Указом Президента України від 26 травня 2015 р. № 287/2015, визнала забезпечення економічної безпеки одним з основних напрямів державної політики України [2].

Ефективність протидії злочинності безпосередньо залежить від отримання повної та достовірної інформації щодо кількісних і якісних показників певного виду злочинів та визначення тенденцій розвитку досліджуваного феномену. За певними даними, які дає нам Міністерство внутрішніх справ України, за 2016 рік було зареєстровано 42755 злочинів у сфері економіки, з них 18739 важких та особливо важких. Розслідувано 32563 злочини, викрито 18253 особи. У 2017 р. було зареєстровано 52 903 кримінальних правопорушень, учинених на підприємствах, установах та в організаціях [3]. З них значну кількість продовжують становити злочини проти власності, а 30 669 (58 %) можна віднести до економічних злочинів, із них: 10 006 (19 %) складають привласнення, розтрата майна або заволодіння